ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ — 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ — БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 9. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 15-го СІЧНЯ 1976 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 15, 1976 No. 9. VOL. LXXXIII.

ЗБІРКА НАРОДНОГО ФОНДУ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ ПЕРЕСТУПИЛА 127,000 ДОЛЯРІВ, ПЕРЕВИЩИЛА ЗАПЛЯНОВАНУ СУМУ

МАЙЖЕ ДЕСЯТЬ ТИСЯЧ ГРОМАДЯН І СОТНЯ ГРОМАД СКЛАЛИ СВІЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

Ню Йорк. — Збірка Національного Датку до Українського Народного Фонду Українського Конгресового Комітету за 1975-ий рік перевищила всі сподівання та здобула кілька рекордів, як загальна сума зібраних фондів досягла 127,100 долярів, себто на 2,100 долярів більше від бюджетово передбачених 125,000 долярів, та на яку склались пожертви від кругло 9,500 громадян і установ з майже одної сотні громад, що становить найбільшу суму від найбільшої кількости жертводавців в 25-літній історії Українського Народного Фонду — інформує мгр Іван Базарко, екзекутивний директор УККА та „душа" і головний мотор збіркової акції. Висловлюючи вдячність і признання всім жертводавцям, зокрема сотням активних діячів Відділів УККА, які не жаліли часу і труду та поголовно відвідували громадян з пропозицією пожертви на Народний Фонд УККА, мгр Базарко стверджує, що теперішня збірка Національного Датку була зокрема успішна в грудні. Кінцеві підсумки та висновки цієї рекордової збірки Національного Датку до Народного Фонду УККА будуть своєчасно проголошені.

„Вони, ці підсумки, дають найкраще свідоцтво нашій громаді та ще більше зобов'язують нас, працівників УККА. Докладемо всіх зусиль, щоб виправдати довір'я громади" — сказав мгр Іван Базарко, інформуючи про вислід збіркової акції.

Директор та працівники Канцелярії УККА в Ню Йорку, які в останніх тижнях мали справді „повні руки" роботи із збіркою Народного Фонду. На фото за своїм директором мгром Іваном Базарком, що сидить, стоять (зліва): редактор „Українського Квартальника" д-р Володимир Душник, Євген Луцький, Галя Гірняк, д-р Роман Клюфас, Марія Жук та редактор „Конгресових Вістей" Іван Кедрин-Рудницький.

СТАРАННЯМ УККА РОКОВИНИ 22-го СІЧНЯ БУДУТЬ ВІДЗНАЧЕНІ В КАПІТОЛІ У ВАШІНГТОНІ

Ню Йорк. — З Українського Конгресового Комітету інформують, що точно в дні 22-го січня 1976, в якому сповниться 58 років з дня проголошення повної незалежности і суверенности Української Народної Республіки, в Палаті Репрезентантів в Капітолі у Вашінґтоні відбудеться спеціяльна імпреза для відзначення цих роковин. Того дня о год. 6-ій вечора в Балевій залі Капітолю відбудеться коктейл для запрошених гостей із заповідженою вже участю майже пів сотні сенаторів і конґресменів. О год. 8:30 вечора почнеться окрема програма. Вступне слово скаже, привітавши гостей, президент УККА проф. д-р Лев Добрянський, а з коротким промовами виступлять конґресмени республіканець Едвард Дервінський та демократ Даніел Дадд та сенатори республіканці і Гю Окатт і Джессі Гелмс. У мистецькій програмі виступить оперова співачка Рената Бабак, молодий бандурист Маркіян Комічак та інші. Господарем цієї зустрічі буде голова столичного Відділу УККА полк. В. Рибак, а організатором зустрічі є організаційний референт Відділу мгр Юрій Несторович.

Традиційне вже проведення в Конґресі ЗСА молитви в намірені українського народу з нагоди роковин 22-го січня відбудеться цього року в Палаті Репрезентантів в четвер, 29-го січня. Молитву проведе Владика Константин, єпископ Української Православної Церкви в ЗСА.

СТОЛИЦЯ ІМПЕРІЯЛЬНОГО СТЕЙТУ НЮ ЙОРК ВЕЛИЧАВО ВІДЗНАЧИТЬ ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Олбані, Н. Й. — Вперше в історії відмічування роковин встановлення Української Народної Республіки 22 січня, 1918 року, цього року в столиці стейту Ню Йорк відбудеться спеціяльна церемонія стейтового масштабу за участю членів обох законодавчих палат, губернатора Гю Л. Кері і численних делегацій українських громад цілого стейту, від Бофало до Ню Йорку.

Ініціятива такої форми святкування вийшла від стейтового сенатора Едвина Б. Мейсона, доброго приятеля українців, який минулого року взяв участь в кількох імпрезах на Союзівці і на оселі СУМА в Елленвілі. До республіканського сенатора Мейсона негайно прилучився провідник демократичної більшости в стейтовій асамблеї, Воррен Андерсон, заявляючи, що він свідомий ваги цієї події для „свободолюбних українців", багато з яких він знає у своєму дистрикті в околицях Бінґгемптону. За старанням цих двох законодавців і стейтовій Асамблеї і в Сенаті внесено спеціяльну резолюцію, в якій закликається губернатора проголосити 22-го січня „Днем Української Незалежности", а всіх громадян стейту прилучитися до українців у відмічені 58-их роковин „відновлення волі і незалежности в Україні".

Церемонії заплановано на вівторок, 20-го січня, з програмою, яка включатиме відкриття пополудневих сесій Сенату і Асамблеї спеціяльними молитвами українського католицького і православного священиків, відчитання резолюції і проклямації, прийняття, що його влаштовує стейтова Асамблея і короткої мистецької програми. Сенатор Мейсон, який сподіється численної участи українців з усіх частин стейту, заявив, що поодинокі сенатори і члени Асамблеї прилучуються до святкування з ентузіязмом, виявляючи бажання використати цю нагоду для нав'язання ближчого контакту з українцями, яких вони репрезентують в Асамблеї.

Централя УККА вже контактується із своїми Відділами по всіх більших скупченнях українців в стейті Ню Йорк, щоб запевнити якнайбільшу участь наших громадян в цих перших того роду відмічуваннях українського національного свята.

Балтімор відзначить День Української Незалежности

Балтімор, Мд. — Заходами Українського Американського Комітету для відзначення 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення, під патронатом УККА тут в неділю, 25-го січня ц. р. о год. 4-ій по полудні в залі La Fontaine Rouge, 3407 Belair Road, відбудеться урочистий бенкет для відзначення 58-х Роковин Української Державности, 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського поселення. Доповіді на бенкеті виголосять новонаменований асистент президента ЗСА д-р Мирон Куропась, о. Казімір Куджевічіюс, знавець релігійної проблематики в СССР, і д-р Аскольд Скальський. У програмі також передбачено: внесення національних прапорів, відчитання проклямацій губернатора Меріленду і мейора Балтімору та мистецька програма.

ЗБІРКУ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ УККА ЗАВЕРШЕНО

ПО ДЕНЬ 30-го ЛИСТОПАДА ВПЛИНУЛО	$ 58,921.49
ВІД 1-го ГРУДНЯ 1975 Р. ДО 10-го СІЧНЯ 1976 ЗІБРАНО	$ 68,179.00
РАЗОМ СТАН УНФОНДУ НА ДЕНЬ 12 СІЧНЯ 1976 РОКУ	$ 127,100.49

Вплати, які наспіли до Канцелярії УККА в тижні від 5-го до 12-го січня. Подані суми — це виключно збірки, що їх перевели Відділи УККА і надіслали до канцелярії остаточне розчислення, подаючи вплати.

Філядельфія, Па. — 6,072.00 дол. (голова д-р Петро Стерчо, референти збірки: мгр І. Скочиляс, інж. М. Нич і п. І. Шаран).

Південно-Східній Мічіген - Детройт — 2,298.00 дол. (голова д-р А. Шутка, референт збірки інж. А. Черняк).

Чікаго, Ілл. — 1,475.00 дол. (голова д-р Ю. Куляс, референти збірки інж. В. Голод і М. Марчук).

Ньюарк, Н. Дж. — 1,180.00 дол. (голова Відділу мгр Я. Рак, референт збірки В. Василів, касир К. Гречак).

Піттсбург, Па. — 832.00 дол. (голова Відділу А. Никончук, референт збірки В. Коваль).

Ню Гейвен, Конн. — 720.00 дол. (голова Відділу д-р М. Снігурович, референт збірки Іван Стратичук).

Янґставн, Огайо — 670.00 дол. (голова Відділу адв. М. Юрчишин, референт збірки М. Болотенний).

Кентон, Огайо — 616.00 дол. (голова Відділу І. Фінковят, референт збірки І. Іваницький).

Сиракюзи, Н. Й. — 595.00 дол. (голова Відділу д-р С. Клюфас, референт збірки М. Велич).

(Закінчення на стор. 4-ій)

Сенатор Роберт Тефт буде відзначений Грамотою Волі

З Українського Конгресового Комітету інформують, що в неділю, 1-го лютого ц. р., в Клівленді під час святкування роковин проголошення Незалежности і Соборности України, буде відзначений Шевченківською Грамотою Волі сенатор Роберт Тефт, молодший, за його „постійну і випробувану активну прихильність до українців та їх змагань" — сказано в Грамоті. Одним з доказів цієї активної прихильности може послужити й ця фотознимка з нагоди виступу сенатора Тефта з українською групою під час цьогорічного Крайового Конгресу Братських Союзів в Клівленді, Огайо. На фото стоять (зліва) головний касир УРСоюзу Едвард Попель, відомі діячі УНСоюзу п-і Мія Шмагала, Микола Бобечко, головний радний УНС і асистент сенатора Тефта проф. Тарас Шмагала, тодішня голова Братського Конгресу Огайо з рамени УНСоюзу пані Марія Бобечко, яка проводила Крайовим Конгресом, сенатор Роберт Тефт, мол., головна касирка УНСоюзу пані Уляна Дячук, попередній президент Крайового Конгресу Волтер Роґленд та головний предсідник УНСоюзу та член Екзекутиви Крайового Братського Конгресу Й. Лисогір.

Студенти і шкільна молодь великого Нюарку візьмуть активну участь у святкуванні Дня Української Незалежности

С. Орендж, Н. Дж. (Н. Н.) — Український Студентський Клюб при університеті Сітон Голл, який вже минулого року здобув ентузіястичну підтримку української громади і подив ширшого студентства та професорського складу цієї школи влаштуванням „Українського Дня", долучується цього року до оригінально запляннованих відмічень Дня Української Незалежности на четвер, 22 січня, організуючи подібну імпрезу, що буде своєрідним закінченням святкування з нагоди 58-ліття проголошення Української Народної Республіки. Після проголошення проклямацій мейори Нюарку, Ірвінгтону і Мейплвуду та вивішення українських і американських прапорів на будинках міських ратушів, в церемонії, в яких візьмуть участь учні місцевої парафіяльної школи св. Івана Хрестителя, студенти середніх шкіл та університетів, як рівнож їх родичі, українські студенти університету Сітон Голл гоститимуть своїх друзів, професорів і членів української громади Великого Нюарку і околиці в будинку студентів цього університету для завершення святкування. Почнаючи від 6-ої години вечора, студентська програма включатиме мистецьку виставку, вечерю з традиційних українських страв, показ - демонстрацію роблення різьблених писанок п-ні Третяк, і виступи танцювально-вокально-інструментального ансамблю „Сопілка" з Філядельфії та капелі бандуристів з Ню Йорку під мистецьким керівництвом о. С. Кіндзерявого-Пастухова.

Управа Українського Студентського Клюбу при Сітон Голл доложила всіх старань, щоб цьогорічний „Український День" відбувся власне в четвер, 22 січня, день, який згідно із закликом СКВУ і УККА, українці повинні відмічувати як своє національне свято.

Молодь Ню Йорку манифестувала солідарність з українськими політв'язнями

Ню Йорк, Н.Й. — Згідно із закликом Вячеслава Чорновола та з ініціятиви Конференції Центральних Українських Студентських Організацій при УККА, місцева українська молодь влаштувала маніфестацію солідарности з українськими політв'язнями з метою поінформувати своїх американських співгромадян про їхню недолю.

Нюйоркська акція відбулася заходами Товариства Української Студіюючої Молоді ім. Міхновського (ТУСМ). Члени цієї організації, як також молодь та студентство СУСТА, СУМА, і стейтового Комітету оборони Валентина Мороза в Ню Джерзі, зібралися на розі вулиць Брод і Валлцентрі нюйоркського фінансового дистрикту в год. 11:30 рано. Протягом наступних двох з половиною годин студенти, до яких долучилося старше громадянство, роздали поверх 3,000 летючок та з допомогою голосників, - які були розставлені в сходах Стародавної Федеральної Залі, інформували працівників цієї околиці про запереченя людських прав в Україні. Приблизно 15 осіб взяли участь у цій акції. З коротким словом виступили Галина Климук, голова КУ-ТУСМ, Аскольд Лозинський, реф. зовнішніх зв'язків СУМА, Борис Потапенко, голова місцевого відділу ТУСМ, Уліта Ольшанівська, представниця стейтового Комітету оборони Мороза в Ню Джерзі. В цій акції взяли участь адв. Роман Гуглевич, голова місцевого відділу УККА, Галина Тарнавська, віце - президент СУСТА та інші.

Пластуни в Ню Йорку відзначили День Солідарности

Ню Йорк, (Р. Юзенів). — В дні 12 січня, що його вслід за В. Чорноволом українці на поселеннях прийняли як День Солідарности з політичними в'язнями в Україні, тут біля місії УССР зійшлася група молодих пластунів і пластунок, які з запаленими свічками колядували символічно для ув'язнених. Один з пластунів зателефонував до амбасади і передав для ув'язнених побажання з нагоди Різдвяних свят та Нового Року. Виєдомзі поліція наказала пластунам відійти. Цього ж дня до найбільших щоденників в Ню Йорку — „Ню Йорк Таймс", Дейлі Ньюз та „Ню Йорк Повст" насипали десятки листів, що їх писали на своїх сходинах в п'ятницю майже всі пластуни й пластунки. В листах вони писали про ув'язнених інтелектуалістів, про їх прагнення до свободи вислову та закликали щоденники познайомити своїх читачів зі змістом Дня Солідарности.

ЦЕСУС заповідає Північно-Американську Конференцію

Торонто, (ЦЕСУС). — Центральний Союз Українського Студентства повідомляє, що в днях 30-го січня до 1-го лютого 1976 р. в приміщеннях домівки „Тризуб" в Філядельфії відбудеться Північно-Американська Конференція ЦЕСУС. Управа ЦЕСУС передбачає, що в Конференції візьме участь понад 150 українських студентів ЗСА і Канади. Також передбачена ширша участь українського громадянства.

Програма Конференції включає дві сесії з доповідями і дискусією, товариську зустріч, та студентську забаву. Доповідачами будуть переважно студенти, активні в українському студентському русі. Конференція проаналізує чотири головні теми: український студентський рух; проблематика української діяспори; організоване студентство і українські громадсько - політичні установи; Україна і зовнішні зв'язки.

Конференція дасть змогу студентам Америки і Канади проаналізувати ряд важливих питань, обмінятися поглядами, та ближче з собою познайомитися. Також, ширше українське суспільство матиме нагоду познайомитися з студентською аналізою української діяспори та сучасної України.

ТАТЬЯНА ПЛЮЩ ДЯКУЄ ЗА ДОПОМОГУ, ПРОХАЄ ДОПОМАГАТИ ІНШИМ

Відень. — Як уже коротко інформовано, тут на другий день після приїзду звільненого з Дніпропетровського закладу для умовохворих Леоніда Плюща та його дружини і двох синів, відбулася пресова конференція, на якій на запити журналістів відповідала дружина Леоніда Плюща, Татьяна, з уваги на те, що сам Леонід фізично дуже знесилений совєтським „лікуванням". Скориставши з нагоди, кореспондент „Радіо Свобода" у Відні поставив Татьяні Плющ кілька запитів, на які вона відповіла українською мовою та які своєчасно були передані „Радіом Свобода" в Україну. Подаємо дослівний текст інтерв'ю кореспондента „Радіо Свобода" з Татьяною Плющ.

ЗАПИТ КОРЕСПОНДЕНТА „РАДІО СВОБОДА": Татьяно Іллівна, вчора на пресконференції ви почали дуже жваво відповідати українською мовою на запит про те, чи ви вже в СССР знали про допомогу українців за кордоном — в ЗСА, в Канаді тощо. Якби ви тепер стисло повторили вашу вчорашню відповідь повністю українською мовою.

ВІДПОВІДЬ ТАТЬЯНИ ПЛЮЩ: Я дуже вдячна тим українцям - землякам, що проживають тепер в Канаді, Америці, які про мене пам'ятають. І те, що вони пам'ятають, — ми завжди відчували. І матеріяльну допомогу, яку вони надавали моїй родині, а і ті листи, листівки, які вони надсилали. Це передачі про українців, які знаходяться тепер в тюрмах, в психіятричних лікарнях в Дніпропетровську. Так дуже мене турбує і хвилює доля українського лікаря Миколи Плахотнюка, який з 72-го року знаходиться в Дніпропетровській лікарні і восени 75-го року комісія присудила його ще на піврічне перебування в цій лікарні. Стан його здоров'я загрозливий. Я звертаюся до українців - земляків Миколи Плахотнюка, щоб вони продовжували боротьбу за його долю. Я дуже прошу всіх українців пам'ятати, що в тюрмах ... у Володимирській тюрмі сидять українці: Валентин Мороз — людина надзвичайної мужности й надзвичайної долі. Це судьба Олеся Сергієнка, який знаходиться тепер у Володимирській тюрмі, — людина тяжко хвора, але не відмовилася від своїх переконань. Це Чорновіл... Славко Чорновіл — дуже мужня людина, відома вже в Україні, відома і на Заході своїми виступами, своєю книгою на захист політв'язнів, які репресовані в 65-му році. Це доля Євгена Сверстюка, людини талановитої — це гордощі української нації — літератора, талант якого може загинути там, у в'язницях Мордовії. Це судьба Івана Світличного — людини надзвичайної людяности, талановитого літератора, мужність якого відома не тільки його друзям, а відома також широко за кордоном. Я не можу зараз перелічити всіх українців, які знаходяться в таборах і тюрмах, але я дуже прошу земляків пам'ятати їх й допомагати всім, чим вони можуть їх родинам і допомагати їм звільнитися.

ЗАПИТ: Було б цікаво знати, як він сам (Леонід Плющ) та як також ви ставилися і ставитеся до позиції тих так званих „інакодумців" у Совєтському Союзі, котрих переслідують як українських націоналістів.

ВІДПОВІДЬ: „Національне питання на Україні дуже важливе. І ті люди, які знаходяться в таборах як українські націоналісти — це і Сверстюк, і Світличний, і всі ті, яких я перерахувала перед цим — вони страждають за те, що вони справжні українці. Я вважаю, що це питання дуже важливе, актуальне, і саме те, що влада тримає кращих українських синів за гратами — і підтверджує, що питання існує і що воно дуже гостро потребує свого вирішення.

ЗАПИТ: Чи ви взагалі погоджуєтеся з такою етикеткою, з таким ярликом — „український націоналіст" — супроти названих вами людей?

ВІДПОВІДЬ: Я вважаю, що це термін, який може існувати, бо тільки в радянській пресі він носить зневажливий характер. Але націоналіст це, на мою думку, людина, яка, попереше, дуже любить свою націю і вболіває за долю свого народу. Це не значить, що вона зневажає інші нації. А в радянській пресі саме так трактується це слово: що націоналіст — це людина, яка зневажає інших і тому це погано. Я не вважаю, що це зневажливо. Це просто означає відношення людини до своєї батьківщини, до свого народу.

Гаківкові змагання в Америці не принесли слави совєтським спортовцям

Філядельфія. — Майже скандальним і майже нечуваним в професійному спортовому світі виходом з „поля бою" закінчила совєтська гаківкова репрезентація в неділю, 11 січня своє турне по ЗСА і Канаді, програвши останні змагання серії проти філядельфійських „Флаєрс", дворазового чемпіона Національної Гаківкової Ліги, вислідом 4:1, в побереги виповненій арені „Спектрум". Дружина Центрального Спортового Клюбу Армії з Москви, чемпіона СССР, була на грані міжнародного спортового скандалу, коли на наказ її тренера Константина Локтєва, вона зійшла з леду в половині першої терції кінцевих змагань і повернулась з шатень 16 хвилин пізніше після перевадій президента НГЛ, Кларенса Кембела, і наскрізь переконливої пригадки, що совєтська дружина не то що не одержить гарантованих 25,000 дол. за ці змагання, але й може бути завішена Міжнародною Гаківковою Федерацією на передодні Олімпійських Ігрищ і понесе всі кошти пов'язані з телевізійною передачею змагань в ЗСА, Канаді, Европі і навіть в СССР. Рішальним в повороті совєтської дружини на лід був голос Вячеслава Колосова, голови совєтської гаківкової асоціяції, який змінив рішення тренера Локтєва після однохвилинної розмови.

Рішення Локтєва відбилося негативно на дружині ЦСКА, бо вже 17 секунд після відновлення гри, РеджіЛіч, правокриловий дружини „Флаєрс", здобув ворота для своєї дружини, яка домінувала грою протягом ці-

(Закінчення на стор. 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Виконаний обов'язок

Новий 1976-ий рік вже в перших своїх днях якось ласкавіше усміхнувся до нас кількома замітними подіями, про які досі ми могли тільки мріяти. Насамперед, вже 6-го січня, з Білого Дому у Вашінґтоні подано, що президент Форд найменував д-ра Мирона Куропася на свого асистента для етнічних справ, що в повідомленні Білого Дому названо „історичним першим" та подією „спеціяльного значення". Кілька днів пізніше, 9-го січня, наспіла радісна вістка про звільнення та драматичний приїзд на Захід Леоніда Плюща і його дружини та двох синів. На Новий Рік за старим календарним стилем Український Народний Союз проголосив нову організаційну кампанію з метою придбати 5,000 нових членів, забезпечених на загальну суму 10 мільйонів долярів, що поважно збільшить наш потенціял. Сьогодні до цих добрих і надійних вісток долучується таке ж багатонадійне і радісне повідомлення Українського Конґресового Комітету Америки про замітний успіх в збірці Народного Фонду.

Теперішній вислід збірки Народного Фонду УККА є унікальний, на свій лад історичний у двох відношеннях. Насамперед щодо суми: зібраних цим разом 127,100 долярів становлять найвищу суму, яку на цей фонд зібрано за чвертьсторіччя його існування, за винятком 1952-го року, в якому зібрано 130,000 долярів, але це було разом з традиційною „Колядою" для ЗУАДКомітету. Дальше, це вперше в історії цього фонду зібрано не тільки таку суму, як заплановано: 125,000 долярів, але ще 2,100 долярів понад плян. Це справді небувалий успіх!

Отже, громада сказала своє слово. Сказала виразно і недвозначно, склавши на потреби своєї центральної репрезентації таку суму, яку ця централя, Український Конґресовий Комітет, бажав на заплановану працю. Це є рівночасно виявом повного та найбільш переконливого потвердження мандату.

Тепер, очевидно, слово за Українським Конґресовим Комітетом. Дальше розгортання і поширювання його багатобічної активности, зокрема поширення і посилення його акцій в обороні людських прав та в обороні українських політв'язнів в Совєтському Союзі, що без сумніву мало поважний вплив на кінцевий вислід теперішньої збірки Народного Фонду, будуть найкращим поквитуванням і найвимовнішою подякою за одержані фонди.

Маймо надію, що на черговому Конґресі Українців Америки за десять місяців наша громада і її провід спільно зможуть сказати: ми виконали наш обов'язок!

Виборча спекуляція

Сенатор Гюберт Гомфрі, демократ із Міннесоти, промовляючи кілька днів тому в одному з каліфорнійських університетів, закликав „остаточно покінчити з вмішуванням ЗСА у війну в Анголі", без огляду на те, чи Совєтський Союз приобіцяє зробити це саме.

Ряд коментаторів вважає виступ сенатора Гомфрі за дальший крок в його кампанії здобути номінацію Демократичної партії на пост президента ЗСА, не зважаючи на те, що він сам далі твердить, що не є кандидатом. Знаючи, що багато американців, зокрема осіб ліберальних політичних поглядів, боїться, щоб Анґоля не стала для ЗСА „другим В'єтнамом", сенатор Гомфрі старається здобути підтримку тих демократичних законодавців і рядових членів Демократичної партії, які вимагають припинення будь-якої дальшої військової допомоги для анґольських антимарксистів, бо твердять, що фінансова допомога та допомога в зброї можуть бути першими кроками до дальшого втягнення Америки в громадянську війну в тій африканській країні. Стараючись здобути підтримку ліберальних елементів, Гомфрі в промові в каліфорнійському університеті пішов так далеко, що висловив припущення, що якщо ЗСА припинять свою допомогу антимарксистським фракціям ,то це правдоподібно переконає Москву зменшити свою допомогу марксистському Народному рухові та шукати мирних шляхів полагодження анґольського конфлікту. Годі припускати, що такий досвідчений політик, як сенатор Гомфрі ,не знає, що комуністи респектують тільки рішучість і силу, а будь-які однобічні концесії інтерпретують як вияв слабости і відповідно використовують ці концесії для поширення своїх впливів. Вони не вагаються навіть порушувати міжнародні мирові переговори, коли передбачають, що їхні аґресивні дії не викличуть належної протидії з боку країн вільного світу. Прикладом може послужити Індокитай, де комуністи, порушуючи паризький мировий договір із 1973-го року, силою зброї захопили спершу Південний В'єтнам, Камбоджу, а опісля і Ляос.

Самозрозуміло, що ЗСА повинні всілякими способами старатися оминати вмішування в громадянські війни, чи то в країнах Африки, чи на будь-якому іншому континенті, але також не можуть допустити до того, щоб Совєтський Союз чи інша комуністична держава без жадної перешкоди поширювали свої впливи в різних частинах світу.

Очевидно, що це знає і здає собі з цього справу сенатор Гомфрі. Але він, мабуть, не здає собі справи з того, що навіть такі передвиборчі спекуляції, як він їх висловив у каліфорнійському університеті, розраховуючи на „популярність", можуть заохотити Москву собі поспекулювати на американських виборчих спекуляціях та безкарно перерішити вислід громадянської війни в Анголі в свою користь, що було б новою загрозою для Америки і для світу.

„Правда" знову нападає на радіо „Свободу" та „Вільну Европу"

Москва. — „Правда", офіціоз комуністичної партії ССCР, в середу, 14 січня, знову заатакувала радіо „Свободу" та радіо „ Вільну Европу", заявляючи, що їхня діяльність, мовляв, противиться „духові детанту".

Як відомо, совєтські власті часто нападають на ці американські радіостанції, які надають передачі до СССР і держав Східньої Европи, закидаючи їм ширення антисовєтської пропаґанди.

Новий напад в „Правді" в дійсності не містив нічого нового, а тільки повторював попередні совєтські твердження. Атака на радіо „Свободу" та „Вільну Европу" наступила кілька днів після того, як газета „Совєтская Россія" в своєму виданні за суботу, 10 січня, критикувала передачі „Голосу Америки".

Я. Гайвас

НА ГОСПОДАРСЬКОМУ ФРОНТІ

I

В добі ґльобальної боротьби соціо - політичних систем, доктрин і життьових концепцій господарський відтинок відіграє свою важливу, співвирішну ролю. Він є показником, який перший впадає в око та який безпосередньо відчувають найширші маси суспільств; він переконливо виявляє успіхи чи неуспіхи тих систем, їхніх основних положень та норм, їхніх цілей та метод. Ця безкровна, хоч не раз болюча, боротьба не вгаває ні на момент. Вона щоденно відбувається при станку токаря і на текстильному заводі, в техніці транспорту, в аґрарній продукції, в теоретичних дослідчих інститутах, як і в організації і справності останньої господарської ланки, тобто постачання продукту споживачеві.

Комуністи допроваджують пропаґандивну війну в цій ділянці до абсурду. Навіть там, де господарський лад має незначний вплив, вони в хвилині своїх успіхів, які, як звичайно у житті, мають дуже многогранні, різнородні причини, трублять на ввесь світ, що оце перемога їхньої „соціялістичної над капіталістичною системи". Коли Москві вдалося першою запустити в міжплянетарні простори „спутніка",то почалася оргія пропаґанди на тему „передовости" їхньої господарки. Ця пропаґанда зовсім промовчала, що большевики почали будівництво потрібних споруд багато перед будь-ким іншим, головно перед ЗСА, що, маючи таким чином часову перевагу, вони мусіли вийти першими. Коли ж американці сконцентрували свою господарську й технологічну потугу й першими доконали неймовірного, висадки людини на місяці, большевики ні словом не згадали про „передовість" будь - якої системи. Просто замовчали. Коли совєтський спортовець здобуде перше місце в скоку вгору, бігу, чи будь - чому іншому — це „перемога суспільно - економічної системи". Це саме, коли їх конструктори побудують першими якийсь новий тип літака чи іншої машини, або будівельники поставлять греблю чи геологи знайдуть нафту, або інші цінні копалини — це обов'язково „перемога вчення Маркса-Леніна".

Коли ж не допишуть жнива, або не стане конечних для щоденного життя виробів, чи вийде зле якась ділянка індустріяльної продукції, — що власне стається на кожному кроці, — тоді вже нема ні словечка про „мудре вчення", тоді арґументом і причиною невдачі виступає погода, чи якісь інші причини поза людською контролею, або таки сама людина і її помилки. Колись був знаменитий арґумент на всі господарські прориви — це „вредітєльство", і хоч кожному відомо було, що це живісінька брехня, кожен сидів тихо і ніхто не протестував проти масових арештів, потворних судів каторги й розстрілів. Тепер уже цього робити не можна. В цьому відношенні є зміна. Уявім собі, скільки десятків тисяч колгоспників, аґрономів, зоотехніків тощо, та взагалі і непричасних людей пішло б на Сибір чи „під стєнку" після катастрофи жнив 1975 року, якби можна було застосувати давні сталінські „справжні комуністичні методи" клясової боротьби?!

Якось „озброєним непереможним вченням" діямату не стає кебети, щоб приглянутися, як дають собі люди раду в інших частинах світу. Дощі і сльоти, приморозки й морози, посухи й суховії є всюди. Чомусь тільки „найпередовіша система" не дає собі з ними ради, а „відсталий" капіталізм дає. Часто можна почути говірку, що совєтське сільське господарство відстає, бо не забезпечене технікою, має замало кредитів, замало ресурсів вкладають у нього й через те замало дістають. Коли йдеться про капіталовклади у сільське господарство, то їх трудно рівняти з американськими, але коли йдеться про такі важливі елементи, як техніка і людська сила, то большевикам цього не бракує. СССР засіває майже подвійну посівну площу в порівнянні з американською, він має найвищу в світі продукцію тракторів, і в сільському господарстві зайнята більше як четвертина населення (в ЗСА біля 8 відс. населення), та це все не допомагає.

Тридцять років після війни недійсний теж арґумент про воєнні знищення, бо інші країни, неменше знищені, давно себе відбудували й вийшли на передові місця в світовій продукції. Поминаючи такі як Західня Німеччина, Японія, бо навіть Східня Німеччина хоч спізнено, але видряпалася з господарських клопотів, а совєтська „система" не дає собі ради. Не зважаючи на всі дотеперішні спроби вирватися від стерильних догм марксизму - ленінізму в господарстві й орієнтуватися на доцільність, большевики неспроможні скинути зі себе пут, які вони самі собі наложили. „Що більше змін, то більше по-старому", — кажуть рафіновані французи, а по-совєтському прем'єр міністрів Косиґін це зформулював ще в 1965 році під час однієї з найбільших господарських „реформ": „Що більше ми реформуємо господарське життя, — говорив він, — то більше зміцнюємо контролю партії над ним". Це значить, що господарське життя в СССР не є нормоване господарниками і господарською раціоналізацією, але партійними догматиками - сусловими і кожночасними політичними потребами. Ці потреби двоякого характеру: з одного боку — господарськими умовами й господарською політикою втримувати в руках владу над населенням та торувати назовні шляхи російському імперіялізмові господарсь - кою експансією й пенетрацією, а з другого — всіма силами тримати господарство в кліщах мертвої комуністичної доктрини.

(Продовження буде)

І. Світ

ЧЖОУ ЕН-ЛАЙ

У Пекіні 8-го січня помер після довгої хвороби найвидатніший лідер китайської комуністичної партії та прем'єр - міністер уряду на протязі багатьох років, Чжоу Ен-лай. Він був народжений 1898 року в м. Гуяан в провінції Кянгзу в центральній частині Китаю на березі ріки Єн-го та великого каналу, що сполучує північ з півднем провінції, в кордонах якої знаходяться такі важливі міста, як колишня столиця Нанкін та найбільший порт країни — Шанхай.

Прем'єр Чжоу походив зі стародавньої мандаринської родини; в таких родинах був звичай давати дітям добру освіту, тому після закінчення звичайної початкової освіти батьки післали його вчитися до Японії, як тоді було звичаєм. До речі, там також дістав освіту інший видатний лідер китайської революції д-р Сун Ят-сен.

Чжоу Ен-лай закінчив університет Васеда в Токіо, який вважається одним з найліпших в Японії, а опісля закінчував свої студії в університеті Нанкаї, Тяньтзін. У цих роках він брав участь у студентських заворушеннях і був заарештований; після звільнення з в'язниці виїхав до Европи на студії, але і тут також не утримався від революційної діяльности, беручи участь у студентських організаціях у Парижі.

В Парижі він співпрацював з іншим китайцем Лі Лі-сан, з яким заснував гурток комуністів. Після повороту до Китаю в 1924 р. він увійшов до партії Гоміндану, на чолі якої був д-р Сун Ят-сен. Д-р Сун призначив його на пост директора політичного виховання воєнної академії Ванпу в Кантоні, де він зустрівся з молодим старшиною Чіянґ Кай-шеком.

Дещо в пізнішому часі він бере активну участь у революційному повстанні в Шанхаї, яке було швидко розгромлене новим лідером Гоміндану — Чіянґ Кайшеком. Треба зазначити, що це повстання в Шанхаї було інспіроване совєтськими дорадниками, які вважали, що через повстання „пролетаріяту" можна прийти до влади комуністам. Це була одна з найбільших помилок совєтської політики в Азії. Повстання показало, що жадного правдивого пролетаріяту в Азії фактично не існує. Питання пролетаріяту на багато років було відсунуто з практичної праці китайських комуністів, а Мао Тсе-тунґ в міжчасі розпочав ідеологічні заходи для розбудови селянського руху, який мав би більші успіхи в такій країні як Китай. Все це незабаром себе виправдало, хоч стало анатемою для лідерів комунізму, зокрема в Москві.

Під час повстання в Шанхаї та його ліквідації Чжоу Ен-лай втік звідти та почав працювати, як військовий комісар для новопосталої Червоної армії. Він був засуджений тодішнім урядом Китаю на смертну кару, але втеча допомогла йому зберегти життя.

Говорячи про участь Чжоу Е-лая у повільній розбудові комуністичної партії Китаю та про співпрацю з Мао Тсе-тунґом, треба підкреслити, що вони обидва та кілька інших видатних членів комуністичної партії належали до інтелектуальної еліти тих часів. Це було цілком протилежним до існуючого стану серед керівників московської комуністичної партії кінця 1920-30-их років, де подавляюча більшість були неосвіченими людьми, наприклад: Сталін був без закінченої навіть середньої освіти, Хрущов не мав навіть елементарної школи; Ворошилов, Будьонний та інші так само.

Початок воєнних операцій Японії в Китаї привів до устійнення співпраці між комуністичними лідерами та Гомінданом, яка продовжувалася до кінця війни, але треба тут занотувати, що комуністична червона армія фактично майже не брала участи у воєнних операціях проти Японії і тільки в половині 1945 р. розпочала свою активність швидким рухом до Манджурії. Цей рух заскочив військові кола і китайського національного уряду і Совєтського Союзу.

До цього моменту Москва іґнорувала Китайську комуністичну партію та її лідерів Мао та Чжоу Ен-лая. Москва в цей час мала підписані договори з китайським національним урядом, і тому генерал совєтської армії Малиновський, який був командуючим совєтських військ в Манджурії, не знав, що робити з приходом китайської червоної армії. Він був примушений почати передачу різного воєнного постачання, забраного у японців після їх капітуляції, червоним китайцям.

Швидкі поразки військ національного Китаю заскочили Москву, Сталін не хотів вірити, що уряд Чіянґ Кай-шека програв (Цікава деталь: коли нац. уряд Китаю залишив Нанкін і переїхав до Кантону на півдні, то з ним виїхав тільки совєтський посол, а решта послів залишилися в Нанкіні або Шанхаї).

Першого жовтня 1949 року була оголошена в Пекіні Китайська Народна Республіка, і тільки тоді Москва оголосила її визнання та розірвали всі договори з національним урядом Чіянґ Кайшека, а 16-го жовтня лідер червоного Китаю Мао Тсе-тунґ приїхав до Москви, як великий герой...

Це була поразка для московського керівництва назовні та на фронті ідеологічному, бо довелося визнати тези Китайської комуністичної партії, що комунізм можна „будувати" без міського пролетаріяту, а це „велика єресь" для вчення Маркса й Леніна, які вважали селянство нездібним бути революційним рушієм, бо воно просякнуто дрібно - буржуазним інстинктом власности як до землі, так і до здобутків своєї праці.

Від цього моменту, себто від кінця 1949 року, помітно виростає роля ЧжоуЕн-лая. Він стає першим прем'єром республіки та міністром закордонних справ. Він також виступає назовні у важливих конференціях, як напр., у полагодженні Корейської війни 1950-53 роках. Чжоу Ен-лай був представником на Женевській конференції у далеко - східніх справах в липні 21-го, 1954 року, а ця конференція мала виняткове значення для закінчення індо - китайської війни, що тягнулася сім з половиною років та привела до евакуації французьких військ з цієї колишньої французької колонії.

Цікавий факт, що Чжоу Ен-лай та керівник Індо-Китаю Го Чі Мінґ жили довший час у Франції і там докладно пізнали ідеологічні основи марксизму, бо у французьких університетах після Першої світової війни домінували ліві ідеї та широко були поширені різні гуртки їх прихильників.

Від 1954 р. Чжоу Ен-лай відбуває багато подорожей та бере активну участь у багатьох політичних переговорах з азійськими країнами, як підписання договору з Індією (1954), договори та різні умови в Бандунґу (1955). В цей період китайська поведінка була трохи стримана, але від початку 1958 року характер її міняється, стає активним, з ясним наставленням стати лідером відсталих, зокрема азійських, країн. Китай висуває сильні тези боротьби з капіталізмом, наприклад, він визнав Альжирський уряд негайно після його оголошення, коли Москва стримала́ся на довший час, не бажаючи загострювати відносини з Францією. Пекін в цей час починає друкування численних памфлетів,які міністерство закордонних справ розсилає до афро - азійських держав; рівночасно в своїх часописах він поміщує все більше вісток і статтей про ці народи та їх держави, коли совєтські інформації про це послідовно зменшуються.

Сильний перелом наступив під час XXII комуністичного конґресу в Москві, коли 17-го жовтня 1961 року Хрущов розпочав атаки на Сталіна. Тоді почалася розгортатися кампанія десталінізації в Москві, а через

(Закінчення на стор. 3-ій)

Володимир Барагура

Прозора „конфліктна ситуація"

У ч. „Свободи" з 10-го січня 1976 р. вміщене інтерв'ю Л. В. п. н. „Галина Андреадіс про свої «конфліктні ситуації»", в якому висловлене ентузіястичне захоплення активною участю опитуваної української співачки-солістки у вільному світі у виступах московського „Большого Театру" в опері „Кольон" в Арґентіні.

В атмосфері переслідування московськими большевиками наших культурних діячів і насильного переселювання передових українських співаків з України в Москву загал українського суспільства у вільному світі зайняв неґативне становище навіть до пасивної участи, тобто в характері слухача, чи глядача в виступах підсовєтських індивідуальних мистців, чи ансамблів. Тому наше громадянство стримується від участи в концертах Гнатюка, Белли Руденко, „Большого Театру" тощо.

Коли навіть пасивне спостерігання в совєтському цирку русского ведмедя, дресованого коня, чи блазня вважається невказаним, що ж тоді говорити про активну участь у спільних виступах в характері співвиконавця з під-совєтськими артистами. Уявімо собі, як дивовижно виглядало б, коли б якийсь український співак, чи співачка у вільному світі співали дует з Гнатюком, чи Б. Руденко, або коли б котрий передовий наш танцювальний ансамбль виступив спільно з трупою Вірського.

Які спонуки керували опитуваною співачкою, що їй „ані на думку не прийшло відмовитися співати з ансамблем „Большого Театру", вважаючи „тріюмфом і гордістю співати з визначними співаками світу?" Опитувана і опитуюча висувають національно-патріотичні моменти, вважаючи непродуманий крок „успіхом для української справи" і „патріотичним ділом". Але в іншому місці опитувана стверджує: „мені заплатили більше, ніж будь-якій співачці театру", а опитувачка додає: „До речі, вона (співачка) отримала 1,000 долярів за кожний виступ..."

„Гарне личко співачки" замість „променіти радістю, щастям і гордістю" повинно „пашіти" не „рум'янцем збудження", але паленіти від сорому за ведмежу прислугу, яку вона, а з нею й опитувачка зробили українській національній справі, не зважаючи на їхнє голословне твердження, що більшість українського громадянства у вільному світі схвалює такий нерозважний крок.

Не можна співати на Січневій і Листопадовій академіях і одночасно відзначати роковини Жовтневої революції.

Ню Йорк.

Любов Коленська

ДО СВІТЛА...

(1)

В грудні, 1975 року в „Свободі" подано, що Джаша Ліві, заступник директора відомої доброчинної Корпорації „Звукозапис для сліпих", директором якого є Джон В. Кестлі, звернувся з проханням, щоб тій установі переслати два примірники видані старанням і коштом Українського Народного Союзу англомовної Історії України М. Грушевського та дозволити на звукозапис тієї історії для вжитку сліпих. Своє прохання він мотивував тим, що до тієї установи наспіли прохання і побажання від сліпих, які потребують тієї історії для своїх студій. Після переслання УНСоюзом тих книжок і одержання дозволу на звукозапис, Джаша Ліві повідомив, що вони негайно приступлять до звукозапису.

Корпорація „Звукозапису для сліпих" існує в Америці 25 років. Першим її керівником була Анна Томпсон МекДоналд. Метою цієї установи є уможливлювати сліпим здобувати знання нарівні з іншими студентами, щоб вони могли бути незалежними, здобуваючи повну освіту, яка є життьовою конечністю кожної людини, зокрема в сьогоднішньому світі, де змагання і конкуренція на кожному кроці.

Централя цієї Корпорації приміщується в Ню Йорку. Проте, вона вже має свої відділи по всіх стейтах Америки, в яких знаходяться записані на стрічку 30,000 томів книжок. На виготовлення цих звукозаписів потрібно було 336,228 годин праці, що їх пожертвували добрі люди, щоб записати тексти з різних ділянок науки: історії, суспільних та фізичних наук, релігії, права, клясичної та модерної літератури, філософії, музики тощо. Ті звукозаписи служать слуховим матеріялом для сліпих та упослідженим на здоров'ю людям, щоб вони пізніше, коли прислуховуватимуться викладам в університетах, змогли їх краще зрозуміти, а з тим, щоб вони, як і інші, здобували дипломи і відповідні професії. У 1974 - 1975 роках записано на звукозаписувачах 4,290 текстів, в яких — 1,274.839 годин звукозаписувачня. Ними користувалися 10,995 осіб, в більшості сліпих, з цього 4,324 студентів університетів. Це було на 10,2 відсотки більше, ніж минулого року. Сьогодні поміж сліпими є вже багато професіоналістів, зокрема з таких ділянок, як: право, техніка, психологія та суспільні науки.

Корпорація утримувана державними субсидіями та різними приватними фондами і пожертвами. Минулого року віцепрезидент Нелсон Рокефеллер склав 500 дол. стипендії для трьох сліпих, найкращих студентів, звертаючись до них словами: „Велика заслуга нашої держави проявляється у цьому, що вона настільки зріла і мудра, що признає таланти кожному і дає можливість цим талантам розвиватися на базі рівности. І сьогодні не тільки відзначуємо цих трьох студентів, що здобули нагороди, але й Корпорацію „Звукозапис для сліпих", яка відограє вітальну ролю в здобуванні освіти сліпими".

Нагороди призначено: 21-річній Керін Ней — першій сліпій дівчині, яка закінчила Масачусетський Технологічний Інститут (МІТ) із ступенем бакалявра і в майбутньому задумує вчити заавансовану математику на Математичному факультеті; 23-річному Майкелеві Леві, випускникові Колюмбійського університету і жидівського теологічного семінара зі ступенем бакалявра, та 23-річній Лінді Шнайдер ,градуантці Трініті коледжу у Вашінґтоні зі ступенем бакалявра — нині вона студентка Джорджтавнської правничої школи.

Сьогодні багато сліпих, які не тільки здобули професії і добре вив'язуються із своєї праці, але й виявилися повновартісними одиницями в громаді — завдяки Корпорації „Звукозапису для сліпих". Одним з них є математик Джеймс Сляґлє. Він не тільки здобув докторат на МІТ, але нині — він шеф однієї з дослідчих лябораторій в Департаменті здоров'я, освіти та суспільної опіки, а також він вчить у Джон Гопкінс університеті. Він ще й далі користується текстами із звукозаписувачів для сліпих, які засобляють його в знання потрібне для його праці. Лявра Словт, градуантка з Бернард коледжу і маґістер Колюмбійського університету, аналітик в ділянці забезпечення. Сьогодні вона займає видатне становище на біржі Волл Стріту і її уважають за одну з найздібніших працівників у біржових трансакціях. Лявра Словт сказала, що своє становище у великій мірі вона завдячує Корпорації, що дала їй солідну основу у підготові до такої висококонкуренційної професії. Джеймс Елстон закінчив правничі студії і нині викладає в університеті в Арканзас конституційне право. Про Корпорацію він висловився: „Ці всі жінки і чоловіки, що підтримують Корпорацію фінансово і посвятили свій час на записання текстів з книжок на звукозаписах, заслуговують на велике признання, бо вони уможливили сліпим навчатися нарівні з іншими студентами, не позбавленими зору". На медичні студії прийняли сліпого Дейвида Гартмана, сьогодні студента другого року медицини у Темл університеті. У нього бажання спеціялізуватися у психіятрії, щоб допомагати фізично упослідженим людям. Він сказав: „Не можу собі уявити моїх поступів в науці, коли б не тексти з хірургії на звукозаписах".

(Продовження буде)

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді і вільному світі нового свідомого члена!

Патріярх Помісної Української Церкви Кардинал ЙОСИФ, Ісповідник Віри

ТАКИЙ є головний напис у п'ятьох мовах (українській, англійській, французькій, італійській та німецькій) на ПРОПАМ'ЯТНОМУ АРКУШЕВІ ЗНАЧКІВ, що їх видала Президія Українського Патріярхального Світового Об'єднання за Єдність Церкви і Народу (УПСО). Це видання має закріпити для грядучих поколінь історичні події, що стались у Святому 1975 році, зокрема святочного проголошення Голови Помісної УКЦеркви, Блаженнішого Отця Йосифа, ПАТРІЯРХОМ, що відбулось під час торжественної св. Літургії над гробом св. ап. Петра у Римі 12-го липня 1975 р., з участю Владик, священства та Божого люду із усіх кутків світа. Той акт був дальше потверджений другими врочистими відправами та святочними імпрезами під час загальної української прощі у липні 1975 р.

Аркуш має 17 значків та є друкований у трьох красках. Рисунки виконав мистець Роман Завадович, мол. Розсилкою пропам'ятних акрушів до всіх країн українського поселення займається фінансова референтура УПСО у ЗСА. Президія УПСО закликає всіх українців у вільному світі відзначити цьогорічні уродини Їх Блаженства Патріярха Йосифа (17 лютого 76) та Евхаристійний Конґрес у Філядельфії (серпень 76) масовим вживанням пропам'ятних значків ПАТРІЯРХА ЙОСИФА, щоби засвідчити всьому світові, що миряни стоять беззастережно під проводом Блаженнішого Патріярха Йосифа та боронитимуть прав та тисячолітньої традиції Помісної УКЦеркви. Це буде гідний вияв нашої солідарности із нашою мученичою Церквою в Україні та буде діяти в дусі Енцикліки папи Пія XII в обороні нашої Церкви, що її 30-річчя саме тепер відзначуємо (з 23-го грудня 1945 р.).

Ціна одного аркуша у ЗСА і у Канаді одного доляра. Пересилкою до відділів ТзПУ у ЗСА та до представників у Канаді займається член фінансової референтури УПСО пані Оксана Бережницька із Боффало, Н. Й. Її адреса:

Mrs. O. Bereznycka
402 Sweet Avenue, Buffalo, N.Y. 14211

Пересилкою до інших країн вільного світу та поодинокі замовлення буде полагоджувати касир УПСО, інж. Сидір Тимяк. Його адреса:

Ukrainian Patriarchal World Federation
Box 251, Pittsburgh, Pa. 15230

Літературно-музична імпреза в Ірвінґтоні

16-го листопада м. р. в залі Вейлсбурґ середньої школи в Ірвінґтоні відбулася розвагова імпреза, дохід з якої призначено на закінчення будови Українського Народного Дому в Ірвінґтоні. Цей вечір нагадував літературно мистецькі музичні ярмарки в Ню Йорку, в яких перепліталися гумор з поважною музикою, слово з піснею і танком. Всі точки програми виконано місцевими силами, які радо і безкорисно сповнили свій громадський обов'язок.

Валя Калин, любимець публіки, яка походить з театральної родини, (її бабуня — Борисоглібська, а тета — Голіцинська, обидві визначні акторки) вела програму живо, з темпераментом, зраджуючи її сценічний талант. Їй допомагав гуморист Степан Магмет, який успішно виконував монолог неперевершеного Гриця Зозулі і допроваджував публіку до спонтанного сміху.

Капеля Бандуристів при Станиці Братства І-ої Української Дивізії УНА в Нюарку під диригентурою О. Головацького та мистецьким керівництвом В. Юркевича - виявила динамічний балянс хору з бандурами і повнозвучність, на які численна публіка реаґувала гучними оплесками.

Приємно було послухати „Вечір на Україні" у виконанню гуртка старших юначок СУМА в Нюарку під керівництвом І. Кононів, при досвідченім фортепіяновім супроводі Т. Левицького. Що за радість дивитися на нашу молодь, яка так гарно співає, танцює і так чисто і виразно вимовляє українські слова!

Наталка Лазірко, фахово вишколена балерина, виконала українські танки власного укладу. Окрім позитивних технічних прикмет, в її елястичних рухах відчувалося свіжість та природність української дівчини. Її чарівна усмішка поєднується зі соняшним настроєм, який вона викликує своєю безпосередньою, але здисциплінованою емоційністю.

Квартет „Калина", до якого належать пані Надія Кизима, Божена Ольшанівська, Ярослава Чіх та Люба Лобур, позначається милими голосами і зіспіваністю. Вони часто виступають перед нашою громадою, яка їх радо вітає. Цей квартет заспівав ряд українських пісень, при вмілім акомпаньяменті проф. д-р Б. Базалі, які публіка нагородила рясними оплесками.

На естраді появилася прегарна постать Уліти Ольшанівської. Молода, надійна піяністка у своїй грі виявила технічні і музикальні здібності. Плавкість пальцевої техніки і виразовість молодечої уяви зробили помітне враження на публіку.

Концертовий скрипаль Рафаїл Венке, при дуже доброму акомпаньяменті на фортепіяні Карла Себака виконав ряд творів: неоклясичні і романтичні. Під час гри наш скрипаль впадає у транс і, здавалобся, гіпнотизує публіку. Його світ повний звукової фантазії і настроєвих контрастів. Захоплена публіка спонукала нашого скрипаля до наддатку.

Коли зважити, що цей концерт виконано власними силами з Нюарку і околиці і що публіка виповнила залю по береги, щоб фінансово допомогти будові Народного Дому в Ірвінґтоні — це громадська подія, гідна наслідування.

Д. К.

ЧЖОУ ЕН-ЛАЙ

(Закінчення зі стор. 2-ої).

кілька днів 21-го жовтня, делеґат-гість від Китаю Чжоу Ен-лай поклав вінок на труну Сталіна, яка тоді ще не була викинута з мавзолею. Часопис „Пекін Дейлі" надрукував велику телеграму про цю подію, підкреслюючи, що на вінку був напис: „Йосифу Сталіну, великому марксистові - ленiністові".

На другий день після цього Чжоу Ен-лай залишив Москву і повернувся до Пекіну. Совєтська преса була змушена пояснити цей від'їзд підготовою конґресу китайської партії, хоч цей конґрес не був скликаний аж до квітня наступного року.

Цікаво підкреслити також факт, що під час XXI партійного конґресу в Москві було певне погодження між Хрущовом та Китаєм, але всеж з підкресленням різних шляхів прямування до комунізму; зокрема коли Чжоу Ен-лай заявив, що заснування комун у Китаї було оправданим, бо без них для його країни нема можливости будувати соціялізм, то Хрущов запевнював, що в Совєтському Союзі народ вже живе під соціялізмом; на це прем'єр Чжоу Ен-лай заявив, що може це й так, але для Китаю треба яких 15-20 рр., а може й більше, для осягнення такої мети.

Другий епізод взаємин між Москвою та Пекіном почав виявлятися на конґресі комуністичних партій в Букарешті в червні 1960 р. Совєтську делеґацію очолював Хрущов, а на чолі китайської був прем'єр Чжоу. В цей час Румунська Академія наук видала книжку, присвячену Карлові Марксу. Це був збірник статтей, в яких висвітлювалася ганебна роля царського уряду і його армії під час воєнних операцій на Балканах. В цій книзі були друковані писання К. Маркса, які ніколи не були друковані в Москві.

Хрущов був дуже обурений цією публікацією, але примушений був мовчати. На довгу промову Хрущова відповідав видатний китайський делеґат П'єнг Чен. Цікаво, що цю китайську промову совєтська преса ніколи не надрукувала, так само китайська преса не оголосила промови Хрущова. Прем'єр Чжоу після цього конґресу почав вести активну політику для поширення китайських впливів у Европі, в Азії, а потім в Африці. Тоді розпочалася довга ідеологічна боротьба, яка продовжується і досьогодні.

У Москві припиняється друк „творів" Сталіна на 13 томі, в якій увійшли писання Сталіна до 1934 року, але в Китаї рекомендується всім вивчати твори „великого марксиста - леніністa" Сталіна. Проте відгук процесу десталінізації дійшов і до Китаю, і це було і є певною турботою уряду, бо молодша ґенерація домагається відповіді, чому це могло статися? Відповіді вона не може знайти в китайських публікаціях отже шукає за матеріялами в чужинецькій пресі та книжках, якщо їх може дістати.

Можна б було навести багато цікавих новинок про тактику та тези Китайської комуністичної партії, які не співзвучні московській лінії та інтерпретаціям, що зокрема в останньому часі набрали великої гостроти.

Смерть прем'єра Чжоу Енлая не змінить внутрішньої й зовнішньої політики сучасного Китаю, і можна сподіватися, що вона на довгі роки залишиться та сама. Так само припущення, що після смерти голови партії Мао можуть наступити певні зміни „на краще" у взаєминах з Москвою, не знаходять жадних підтверджень серед видатних знавців китайських справ, як напр., проф. Фейрбенк; він сказав, що ідеологічні різниці є такі глибокі та важливі, що повернення до приятельських взаємин між Москвою і Пекіном є неможливі. Китайці не з таких, що можуть „їсти свої власні вислови". Всі інші можуть це робити, але китайці — ніколи, — підкреслює цей добрий знавець Китаю.

Що ж торкається взаємин з Америкою, то покійний прем'єр поклав основи для добрих взаємин поміж двома країнами і вони будуть утримуватись довший час. Цьому сприяють політичні умовини на Тихому океані, значні економічні інтереси, (Китай має великі потреби для розбудови своєї економіки, а це може дати тільки Америка), крім того внутрішні совєтські труднощі теж грають свою ролю. Треба все ж таки мати на увазі, що радіо пропаґанди з Пекіну зазнає тепер певних змін, зокрема у напрямку Совєтського Союзу. Ми маємо неперевірені чутки, що передачі українською та деякими іншими мовами припинені або скорочені. Причини покищо неясні, можливо вони пов'язані зі змінами у зовнішній політиці Пекіну. Час покаже, чому та як це сталося.

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. радн. **АНТОНА ЧАЙКІВСЬКОГО**
у Філядельфії, Па.
складаю 30.00 долярів
на Українську Вільну Академію Наук.
МАРІЯ ВЕЛИЧКО

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. д-ра О. Саноцького
Марія і Омелян ОМЕНЦІНСЬКІ
жертвують на НТШ в ЗСА 10.00 дол.
•
Замість квітів на свіжу могилу ДРУГА
бл. п. Ярослава Біласа
Василь КОЛІНКО
жертвує на НТШ в ЗСА 10.00 дол.
Сердечна подяка обом жертводавцям.
УПРАВА НТШ в ЗСА

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Дорогої та Незабутньої
МАМИ, БАБЦІ та ПРАБАБЦІ

бл. п.
ЕВДОКІЇ ОСАДЦА

відправляться
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в церкві св. Юра в Ню Йорку
у ВІВТОРОК, 20-го СІЧНЯ 1976 року, о годині 7:20 ранку та
в СЕРЕДУ, 21-го СІЧНЯ 1976 року о годині 8:30 ранку.
Про молитв[illegible] за упокій душі Покійної просить
РОДИНА

Ділимося сумною вісткою,
що 14-го грудня 1975 р. відійшов у Вічність
у 79-му році життя, у Шклі, коло Львова

о. ТЕОФІЛЬ ТАТОМИР

кол. парох Підбожа.
В глибокому смутку —
сестра — МАРІЯ з чоловіком ОСИПОМ
БЕРЕЖНИЦЬКИМ
та Рідня в Краю і ЗСА

ПОДЯКА

З волі Всевишнього по довгих і тяжких терпіннях відійшов від нас у вічність 22 жовтня 1975 року, наш Найдорожчий і Незабутній Муж, Батько блаженної пам'яті немовлятка Орестика, Брат, Вуйко і Зять, член управи хору „Бурлаки"

блаженної пам'яті
ЗЕНОН МИХАЙЛО САСИК
народжений 15 листопада 1923 року в Дрогобичі,
Західна Україна.

Сповнені невимовним смутком хочемо цією скромною дорогою висловити нашу найщирішу подяку всім нашим дорогим рідним, близьким та знайомими, які не жаліли свого труду і часу, для того щоби уприємнити нашому незабутньому Зеньові останні хвилини його земного життя, а відтак, щоб відправити його на місце вічного спочинку. Щиро дякуємо панству Дергакам, панству Пруцам та пані Оксані і інженерові Олексіям за часті відвідини хворого у шпиталі, за їхні слова потіхи і розради під час побуту хворого в шпиталі. Щира подяка належиться всечеснішому отцеві Павлові Греськові за похоронні відправи та за відпровадження тіла померлого на цвинтар Маунт Калварі. Окрема подяка належиться хорові „Бурлаки" за звеличання похоронних відправ зворушливим хоровим співом, а голові хору, панові Тарасові Чмолі за прощальні слова над домовиною і за спогади про нашого дорогого Зеня під час поминального прийняття. Щира подяка всім, що зложили на свіжу могилу квіти та за пожертви на поминальні відправи.

Щиро дякуємо нашій дорогій родині, панству Дорі і д-р Мирославові Сасикам, п-ні інж. Ані Сасик, п-ні інженер Нелі Сасик, панові інженерові Андрієві Сасикові та маґістрові Іванові Яремкові, що хоч з далекого Чікаґа, не пожаліли ані труду ані теж часу для того, щоб віддати останню прислугу нашому ніколи незабутньому Зеньові. Рівночасно дякуємо маґістрові Іванові Яремкові за зворушливі слова про Покійного під час поминок. Висловлюємо також подяку Управі Народнього Дому на Блек Рак в Боффало за безкорисне відступлення залі на поминки. Дякуємо цілій українській Боффалівській громаді за таку численну участь в похоронах.

Нехай Всевишній всіх Вас нагородить сторицею!
Дружина — ОКСАНА Сасик
Брат — РОМАН з родиною в Арґентині
Сестра — ЛЯРИСА Головацька з родиною в Україні
Сестра — МАРІЙКА Смолень з родиною в Польщі.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
ЛЕОНІД СОНЕВИЦЬКИЙ
Історія України,
Синхроністично-хронологічна Таблиця
(Передрук з Енциклопедії Українознавства ІІ)
Дістати можна в українських книгарнях в Ню Йорку, або замовляти в тов. „Самопоміч" — "Self Reliance", 98 Second Avenue, New York, N.Y. 10003. Ціна 1.50 дол.

КЕРГОНКСОНСЬКА ГРОМАДА — ПАРАФІЯНИ ЦЕРКВИ
ПРЕСВ. ТРІЙЦІ в КЕРГОНКСОНІ, Н. Й.
повідомляють, що
в неділю, 18-го січня, після Святої Літургії
відбудеться
ВЕЛИКЕ ЙОРДАНСЬКЕ ВОДОСВЯТТЯ
В понеділок, 19 січня на Богоявлення (Йордан), о год. 10-ій рано
БОГОСЛУЖЕННЯ та ВОДОСВЯТТЯ.
•
Якщо погода дозволить — водосвяття відбудеться традиційно на ріці.

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ
ОРГАНІЗАЦІЙ м. НЮ ЙОРКУ
ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ
ВІДЗНАЧАЄ
в неділю, 25-го січня 1976 р., год. 4-та по пол.
в залі Julia Richman High School
67th Street, between First and Second Avenue, New York City

СВЯТО
САМОСТІЙНОСТИ І СОБОРНОСТИ

ПРОГРАМА:
Відкриття — адв. Р. ГУГЛЕВИЧ, відчитання проклямацій Українського Дня губернатора стейту Ню Йорк Гю Кері і посадника м. Ню Йорку А. Віма — адв. Ю. ВОЛИНЕЦЬ, Святочна промова — мгр А. ЛОЗИНСЬКИЙ.
МИСТЕЦЬКА ЧАСТИНА:
МАРТА КОКОЛЬСЬКА-МУСІЙЧУК — сопрано, солістка Ню Йорк Сіті Опери; акомпаньямент — д-р І. СОНЕВИЦЬКИЙ; Хор „ЖАЙВОРОНКИ" під диригентурою Л. СТРУГАЦЬКОГО; Танцювальний Ансамбль „ВЕРХОВИНЦІ" під кер. О. ГЕНЗИ при Осередку СУМА в Ню Йорку; ОЛЯ ШЕВЧУК, рецитація — Студія Мистецького Слова Лідії Крушельницької.
•
Того ж дня в усіх українських церквах Ню Йорку будуть відправлені
УРОЧИСТІ СЛУЖБИ БОЖІ
в намірені Українського Народу
В церкві СВ. ЮРА, о год. 12-ій в полудне
•
До участи у Богослуженнях запрошуємо українські молодечі та комбатантські організації з прапорами і все українське громадянство.
•
Квитки вступу в передпродажі: АРКА, ЕКО.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ ІРВІНҐТОН-НЮАРК
оцим запрошує всю Громаду для вшанування
57-ої РІЧНИЦІ АКТУ 22 СІЧНЯ 1919 р.
ВЕЛИЧАВИМ
СВЯТОЧНИМ КОНЦЕРТОМ
що відбудеться
в дні 18-го січня 1976 року
о год. 4-ій по пол.
в залі УНДому
140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.
В програмі: головна промова — проф. Ратґерс Університету — Д-р МИРОСЛАВА ЗНАЄНКО, рівнож різноманітна мистецька програма.
Відділ УККА — Ірвінґтон-Нюарк

КОМІТЕТ 200-РІЧЧЯ ЗСА і 100-РІЧЧЯ
УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ в АМЕРИЦІ
що діє з рамени Об'єднаного Комітету
Метрополії Ню Йорку — повідомляє, що
ГОЛОВНІ ЗБОРИ
ДЛЯ ДАЛЬШОГО ПЛЯНУВАННЯ СВЯТКУВАНЬ
відбудуться
дня 18-го січня 1976 р.
о год. 1:30 по пол.
у залі УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ВЕТЕРАНІВ
33 Схід 7-ма вул. у Ню Йорку, Н. Й.
Організації, професіоналістів та бизнесменів, просимо ласкаво взяти участь.
КОМІТЕТ

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США
ДОПОМОГОВИЙ ФОНД ім. Д. ДОРОШЕНКА
Подаємо список пожертв в 1975 році у Допомоговий Фонд для потребуючих допомогу науковців старших віком та їх родин:

Юліян ЛЕЩИНСЬКИЙ	$10.00
Іван й Олександра ГАЄВСЬКІ	5.00
Петро ГУДЗОВСЬКИЙ	20.00
Олександер ФІЛІПОВИЧ	25.00
Наталія ОСАДЧА-ЯНАТА	5.00
Стефанія ГУЦАЛЮК, св. пам'яті д-ра Семена Демидчука	30.00
Г. ГОРДІЄНКО	10.00
Разом надійшло пожертв	$105.00

Управа Академії і Комісія Допомогового Фонду ім. Д. Дорошенка висловлюють жертводавцям щиру подяку.

Ділимось сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що 7-го січня 1976 р., на 85-му році життя
упокоївся в Бозі
наш Найдорожчий
БАТЬКО, ДІДУСЬ, ПРАДІДУСЬ, БРАТ і ВУЙКО
ОЛЕКСАНДЕР ЮРИНЕЦЬ

ПОХОРОНИ відбулися 10-го січня 1976 р. в Заболотів в Україні.

Горем прибиті:
доньки:
ІВАННА з чоловіком МИКОЛОЮ КУРДИДИКОМ і дітьми РОМАНОМ, СЛАВКОМ і ХРИСТЕЮ
ДАРКА з чоловіком МИХАЙЛОМ ДІДИК і дітьми ОКСАНОЮ, ЛЕСЕЮ і СЛАВКОМ в Україні
сини — ЮЛІЯН з дружиною ЗЕНОВІЄЮ і дітьми БОГДАНОМ, ЛЕВОМ і ЮРІЄМ
сестрінок МИХАЙЛО ГУЗІЙ з родиною
СЕСТРИ і БРАТ в Україні
Ближча і дальша Родина в Україні, Польщі, Франції, Америці, Канаді і в Австралії

КОМІТЕТ СТРИЙЩИНИ та КОЛИШНІ УЧНІ й УЧЕНИЦІ
СЕМІНАРА і ГІМНАЗІЇ в СТРИЮ
повідомляють у великій скорботі Земляків Стрийщини
та Громадянство про відхід у Вічність

ПРОФ. ТАДЕЯ ЗАЛЕСЬКОГО
б. директора семінара „Рідна Школа" та професора гімназії в Стрию.,
який упокоївся в ранніх годинах дня 10-го січня 1976 р. в Трентоні, Н. Дж.

ПАРАСТАС — о год. 7:30 веч. в понеділок, 12-го січня 1976 р. в похоронному заведені Кошика, 990 S. Broad Street в Трентоні, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у вівторок, дня 13-го січня 1976 р. о год. 10-ій ранку в церкві св. Йосафата, 1195 Deutz Avenue, Trenton, N.J., на український цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
•
Опечаленій дружині п. Марії, доні Ларисі з мужем Любомиром Онишкевичем та дітьми і Родині складаємо вислови глибокого співчуття.

ЗБІРКУ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Віппані-Моріс-Кавнті, Н. Дж. — 575.00 дол. (голова Відділу інж. З. Онуфрик, референт збірки — Я. Марусин).

Трентон, Н. Дж. — 570.00 дол. (голова Відділу А. Галайдіда, референт збірки І. Галик).

Ню Йорк, Н. Й. — 550.00 дол. (голова Відділу адв. Р. Гуглевич, референти збірки Л. Пришляк, адв. О. Ґерманюк і Р. Крупка).

Пассейк, Н. Дж. — 500.00 дол. (голова Відділу С. Палидович, референт збірки Ст. Покора).

Ютика, Н. Й. — 457.00 дол. (голова Відділу інж. Я. Яцьківський, референт збірки В. Величко, секретар М. Ярмак).

Йонкерс, Н. Й. — 435.00 дол. (голова Відділу Л. Кодинський, референт збірки Ст. Гаврилюк).

Мілвокі, Віск. — 415.00 дол. (голова Відділу проф. О. Цебрівський, референт збірки А. Пискір).

Рочестер, Н. Й. — 415.00 дол. (голова Відділу Р. Куціль, референт збірки М. Ґудзоватий).

Детройт, Міч. Метрополітальний Відділ — 400.00 дол. (голова Відділу інж. Б. Петріна, референт збірки І. Лотоцький).

Вашінґтон, Д. К. — 370.00 дол. (голова Відділу полк. В. Рибак, референт збірки Ст. Демчишин).

Лорейн, Огайо — 365.00 дол. (голова Відділу Б. Дейчаківський, референти збірки І. Шуя і Б. Крайчик).

Гюстон, Тексас — 330.00 дол. (референти збірки М. Данилик і Дарія Бирд).

Ню Бронсвік, Н. Дж. — 327.00 дол. (голова Відділу М. Яцусь, референт збірки М. Мостовий).

Джерзі Ситі, Н. Дж. — 320.00 дол. (голова Відділу д-р Є. Котик, референт збірки Ст. Миколишин).

Виллимантик, Конн. — 195.00 дол. (голова Відділу В. Головчак, референт збірки М. Пелеш).

Міннеаполіс, Мінн. — 145.00 дол. (голова Відділу Л. Менжеґа, референт збірки М. Михальонка).

Балтімор, Мд. — 135.00 дол, (голова Відділу інж. Б. Саламаха, референт збірки П. Попович).

Маямі, Фльорида — 110.00 дол. (голова Відділу М. Хомяк, референт збірки А. Угляр).

Омага, Небраска — 105.00 дол. (голова Відділу О. Продивус, референт збірки М. Депа).

Колчестер, Канн. — 100.00 дол. (голова Відділу І. Ґулич, референт збірки П. Кочоровський).

Оборн, Н. Й. — 100.00 дол. (голова Відділу Ст. Гусак).

В останньому тижні вплинули також і більші вплати від установ і осіб. І так: п. Микола Сенчишак з Чікаґо, Ілл. вплатив 500.00 дол. і своєю вплатою він допоміг завершити суму збірки на 125 тисяч долярів.

Михайло і Юлія Петришин — Філядельфія, Па. 150.00 дол.

По 100.00 дол. вплатили: з Філядельфії — І. М. К.; і ЕКО; Олександер Палаташ — Детройт, Міч., д-р М. Іваницький зі стейту Іллиной; І. Ладичка, Кліфтон, Н. Дж.; Українська Католицька Церква св. Йосафата у Філядельфії, Па. — парох о. шамб. М. Харина; д-р А. Очеретько, Володимир Лесюк і М. Раєн.

По 50.00 дол. вплатили: інж. Б. Федорак (Екзекутива УККА); мґр Іван і Галина Костюк, мґр Ю. Нестерчук, д-р Юрій і д-р Марія Дицьо, інж. Юліян і Ольга Ястремські, Іван Голик, Онуфрій і Явдохія Щеснюк, д-р Роман Сосенко, Стефанія Воробець, д-р Ю. Куляс, д-р М. З. Снігуравич-МеКучен, д-р Денис і Марія Квітковські (60.00 дол.), Дмитро Ващук, С. Березіцька, Ярослав Полатайко. З Детройту, Міч.: О. Захарків, С. Злочовський, І. Дудко, Я. Дужий, П. Рогатинський, Б. Карпенко, В. Тустанівський, І. СливкаІ. і С. Гасин, А. і М. Насевич — з Філядельфії.

ЯПОНІЯ ПІДПИШЕ ДОГОВІР З КИТАЄМ ПОМИМО ЗАСТЕРЕЖЕННЯ МОСКВИ

Токіо, Японія. — Прем'єр Японії Такео Мікі, виступаючи на пресовій конференції годину після відлету до Москви міністра закордонних справ СССР Андрея Громико, заявив недвозначно, що японський уряд готовий підписати мировий договір з Китайською Народною Республікою, щоб закінчити формально Другу світову війну, без огляду на совєтську пересторогу. При тому прем'єр Мікі відмітив, що Японія визнає вимогу уряду КНР, в якій сказано, що обидві країни супротивлятимуться намаганням „третьої сили", яка змагатиме до гегемонії в Азії. СССР вважає, що ця клявзуля в договорі скерована проти Совєтського Союзу і японці, не бажаючи вмішуватися у спори між двома комуністичними велетнями, досі відхиляли китайську пропозицію. Минулого тижня Андрей Громико, перебуваючи з офіційною візитою в Японії, перестерігав японський уряд перед „нерозважним кроком" і рекомендував японцям „вибрати власний політичний шлях" та не в'язатися договором з Китаєм, бо, мовляв, цей „антаґоністичний договір" є в першу черґу скерований проти СССР. Однак, помимо кількакратних застережень з боку Совєтського Союзу, Японія готова такий договір з КНР підписати і візита Громика та його перестороги не матимуть впливу на заключні розмови між урядами Японії і Китаю, які якраз тепер відбуваються.

Гаківкові змагання...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

лих змагань, здобуваючи переконливу перемогу і деклясуючи своїх противників, що віддзеркалилося не тільки в грі, але й в стрілах на ворота відношенням 49:13. Причиною залишення арени дружиною ЦСКА був здогадний „фавль" оборонця „Флаєрсів" Еда Імпа на напасникові Валерієві Харламову, який, за коментарями експертів, „відіграв партію, що заслуговує на нагороду Оскара за акторство". Вже в початкових хвилинах змагань, дружина ЦСКА неспортовою поведінкою заслугувала на двохвилинне виключення з гри суддею Ллойдом Гілмором, який віднocно толерантно відносився до завваг і жестикуляцій совєтських змагунів, що заслуговували — згідно з правилами НГЛ, за якими совєтські дружини згодилися грати — на безапеляційні кари. Все ж таки, суддя Гілмор, наперекір правилам задержав гру і остеріг совєтських змагунів, що їхня неспортова поведінка може бути коштовною для них у формі виключень з гри. Такі остороги не практикуються в професійному спорті гаківки, а переступлення правил караються автоматично подвійними, а то й потрійними п'ятихвилинними виключенням з гри, які змушують дружину грати без одного, а то й двох змагунів.

В серії вісьмох змагань, совєтські дружини ЦСКА і „Крила Совєтов", що становлять збірну СССР, здобули загальну перемогу проти вісьмох клюбів НГЛ, нотуючи 5 перемог, дві програні і один реміс. ЦСКА з Москви переміг „Ренджерс" в Ню Йорку 7:3, бостонських „Бруінс" 5:2, ремісуючи в Монтреалі проти „Канадієнс" 3:3 і програючи проти „Флаєрс" 1:4; „Крила Совєтов", рівнож з Москви, перемогли піттсбурзьких „Пенґвінс" 7:4, чікаґських „Блекс Гокс" 5:2 та „Айлендерс" з Лонґ Айленд, Н. Й., 2:1, після деклясуючої прогри проти „Сейберс" в Боффало, Н. Й., 6:12.

Слід відмітити, як це завважили всі спортові коментатори, що совєтські дружини добилися перемог над слабшими дружинами НГЛ, програючи децидуючо проти ії передових клюбів, тобто Боффало і Філядельфії, і заледве ремісуючи проти Монтреалю, передусім завдяки своєму воротареві Владиславові Третякові.

На закінчення свого двотижневого турне по ЗСА і Канаді, совєтські дружини стрінулися минулого понеділка, 12 січня, в товариських змаганнях в Лендовері, Меріленд, які закінчились нерішеним вислідом 7:7.

Усі змагання совєтських дружин, хоч і відбулися у вщерть виповнених аренах, не обійшлись без більшого чи меншого маштабу протестаційних акцій, переведених згідно з повідомленнями преси, молодими жидівськими активістами. У Філядельфії, в такій акції взяла участь група українців, наголошуючи переслідування в Україні і порушення людських прав совєтськими властями. На вимогу тренерів і опікунів дружини ЦСКА Москва, в арені „Спектрум" у Філядельфії впорядчики постягали транспаренти демонстрантів.

ЗСА погодились відновити доставу зброї для Юґославії

Вашінґтон. — Уряд З'єднаних Стейтів Америки погодився відновити доставу зброї і військових матеріялів для Юґославії, щоб тим самим допомогти Беоґрадові зберегти свою незалежність від Москви, — заявили офіційні речники Білого Дому. Ініціятива про віднову закупу американської зброї і новочасного військового виряду вийшла від уряду Юґославії, представники якого на протязі останніх місяців ведуть в цій справі переговори у Вашінґтоні. Згідно з інформаціями, уряд ЗСА розглядатиме кожний більший закуп зброї індивідуально. Вілліям І. Грінер, речник міністерства оборони ЗСА заявив в середу, 14-го січня ц.р., що Білий Дім і Пентаґон розглядають тепер „деякі побажання юґославського уряду", а дещо з вимог Беоґраду вже схвалено і одобрено. Юґославія в першу чергу зацікавлена закупом американських модерних танків, військових джетів, протилетунських легких ракет. Цей виряд в минулому Юґославія купувала в Совєтському Союзі. Велике зацікавлення викликає у юґославських військових фахівців протитанкова ракета ЗСА і радарний виряд.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк, 149-2 вул.

Ню Йорк. — З Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в приміщенні цього Клюбу у п'ятницю 16 січня ц.р. о год. 7:30 вечора відбудеться вечір „Українських мелодій у світовій музиці" — вибір рідкісних звукозаписів з поясненням Романа Савицького. В програмі, між іншими, композитори: Беттовен, Ліст, Рахманінов та виконавці Тосканіні, Горовіц, Бернстайн, Дайна Шор та інші.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 17-го СІЧНЯ 1976 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Річні збори Т-ва Укр. Січ 170-ий Відд., о год. 6-ій веч. в УНДомі при Фліт вул. Проситься чл. прибути. — Управа.

НЕДІЛЯ, 18-го СІЧНЯ 1976 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42 Відд., о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 237 Говп Аве. Будуть звіти уступаючої Управи і вибір нової на 1976 р. Просимо прибути на збори. У зборах візьме участь гол. організатор УНС С. ГАВРИШ. По закінченні зборів відбудеться прийняття. — І. Блиха, предс., П. Головачук, фін. секр., Н. Михайлишин, касир, В. Марущак, рекр. секретар.

БОФФАЛО, Н. Й. Річні загальні збори Б-ва св. о. Миколая 127 Відд., о год. 12:30 по пол. в залі УКЦеркви св. Миколая при Фільморе і Онейда вул. На порядку: 1. Відкриття. 2. Вибір Президії. 3. Відчитання протоколу з попередніх Річних зборів. 4. Звіти чл. Управи. 5. Звіт К. Комісії. 6. Дискусія над звітами. 7. Уділення абсолюторії. 8. Вибір Управи і К. Комісії. 9. Внески і ухвали для добра УНС і затвердження орган. пляну на 1976 р. 10 Закриття зборів. По нарадах товариська зустріч членів Відділу з перекускою для відзначення 200-річчя незалежности ЗСА і 100-річчя Українського Поселення в ЗСА. Проситься точно вплачувати чл. вкладки та приєднувати нових членів. — А. Кобрин, предс., Марія Гаравус, секр., Софія Судин, голова К. К.

МЕНВІЛЛ, Н. Дж. Річні збори Т-ва Т. Шевченка 349 Відд. о год. 2-ій по пол. в домі М. Ґабера при Вашінґтон вул. Проситься членство взяти участь. — М. Захарко, секр.

РОЗШУК

Пошукую Федора Яцевюка і Стефана Юркевича — в 1923 р. жили в Adams, Mass., і Івана Сенюка, який 1916 р. жив в Гартфорді, Конн. — походять зі с. Торговиця, пов. Товмач, Галичина. Хто знав би про них, або вони самі, прошу писати до — John Chawluk 206 So. Elm Street Manchester, N. H. 03103
Інші українські газети прошу про передрук.

ТАРЗАН, Ч. 7418. Тарзан в розпачі

TARZAN FRANTICALLY SEARCHES THE CHARRED RUINS OF HIS HOME...
JANE... JANE...
NO WONDER I SAW HER VISION IN THE FLAMES OF OUR CAMP FIRE!!
IT'S ALL MY FAULT!... I SHOULD HAVE BEEN HERE WITH MY WIFE!...
WHAT CAN I DO NOW?!...

Тарзан немов несамовитий розшукує за жінкою серед обгорілих залишків його хати...

Джейн!.. Джейн!!! Не диво, що я бачив її обличчя в полум'ю нашої таборової ватри!!

Це все моя вина!... Я повинен був бути тут із моєю жінкою... Що ж можу зробити я тепер?!...